

az ember szívében felvillanó felismerések. Az éjszaka nem halott sötétség, hanem a fény bölcsője: a belé vetett kis fénymagot őrzi, óvja, rejt a világ fürkész tekintete elől, hogy aztán az teljes pompájában virágozzon ki. Hiába tér a Nap nyugovóra, szemének egy kis sugarát mindig a földön tartja. A sötétségből mindig új fény születik, s míg az éjszaka vajúdik, a világ és a lélek csöndjében készülődik a virradat, s talán egy nap, mire a hajnal fényes kapuja kitárul, végre annak mersz ébredni, akit éjjel megálmodtál.

TOMAJI ATTILA

Nincs miért

*Bent az erdő nedves, zöld homályán
Tisztás villan. Eső, szilaj patak.
Csúcs felé, ha lépsz a horhos árkán,
Tört árnyék vár. Kövek, elhalt szavak.*

*Fénylő, sötét szemek a levelek.
Mind utánad fordul, hátad érzi.
Bodzaág dalol, hosszan megremeg.
Földből épül köréd, ami égi.*

*Lánggá lett kemény kalász a nyár.
A sziklák ismeretlen állata:
Elbírhatatlan röptű kék madár.
A csúcs előtt a szárnyak illata.*

*Elvakítva lépsz előre. Vad ütés.
Nincs miért megállni. Ez csak napsütés —*

Szignatúra

Dobai Péternek — „Batiszy Kristóf” emlékére

*Lobogó fű. Lovak. Fegyverek.
Szókiül a hajnal, nessen a nád.
Lábnymokra hulló falevelek.
Hideg jön és mélybe zuhanás.*

*Magányosak. Szűk szemük remeg.
Fák koronája érinti hajuk.*

*Értelme halálnak, életnek egyre megy.
Egy sincs köztük, ki hazajut.*

*Szembe néztek szíviük démonával.
Testükből az élet elfogyott.
Nincs több lövés, nincs több lárma.
Arcuk fehér, sötét, megátkozott.*

*Kitörlöm a szignatúrát.
Vad angyalukra szálljon álom.
Szűnj meg, varázs, pihenj, varázs:
Lelketek most elbocsátom.*

AYHAN GÖKHAN

Pokol-kontinens

*A szégyentől a szorongást elválasztó sötét
a legintimebb, forró cinkesúly. Megpattant istenek
terében a felejtés Pokla. Puha alkatrészek
nyelvén megszólított halott apák,
akikről nem hallottam, halott apák,
akikről nem hallgatok, s az óvatosságban*

*a fénye felaprózta kibillent egyensúly:
család, családalapítás, a szeretet preparált íve.
A felejtés egyensúlya szempontjából,
mint egy előre eltervezett, kiszámolt
földrengés, közelsége megérint, de nem
sok jót ígér. Harangok csontja, vidám*

*körmenet, s utolsó, boldog lélegzetvétel
komoly pontja összekötötte Pokol-kontines.*